

Nord Korea (DPRK)

100-års jubileum av Kim Il Sung's födelsedag....

12-20 april, 2012

Från Pyongyang till DMZ

Efter sen ankomst den 12:e till Pyongyang, tog vi oss igenom tullen efter noggrann kontroll av bagage och kamera utrustning. Dock inte fullt så besvärlig som befarat. Mobiltelefon (GPS) fick lämnas för att återfås först vid utresan efter gränsövergången. Vi är totalt 6 stycken med på denna resa från Club-100.

Fredag morgon börjar med frukost ute vid Mangyongdae Museum (Kim Il Sung's födelseplats) strax utanför Pyongyang. Därefter åker vi de ca: 170 km söderöver ner till **Kaesong** och den "De militariserade Gränsen" **breddgrad 38 (DMZ)**. Vi besöker flera av de viktiga byggnaderna där olika uppgörelser gjorts under årens lopp. Inte minst får vi gå in i den byggnad där gränsen går igenom förhandlingsbordet, där man träffas för att utbyta information med jämna mellanrum. Byggnaden har två in/utgångar och bevakas av både syd- såväl som nord-koreansk militär.

Gränsen (DMZ) omges också av en buffert zon på ca: 4 km:s bredd. Det finns ett flertal tunnlar som grävs under själva gränsen för truppförflyttning från Nord-Koreanernas sida söderut. Många av dessa har upptäckts och spärrats.

Den 38:e breddgraden

”The De-Militarised Zon” delar Nord- & Syd Korea

Den De-Militäriserade gränsen är allt annat än de-militariserad och är en av världens mest bevakade och minerade gränser. Detta är knappast konstigt med tanke på att över 1,5 miljoner Koreaner samt 40,000 amerikanska soldater stred längs den 38:e breddgraden.

”The armistice Talks Hall” är en liten grupp av byggnader där man den 27:e juli, 1953 alltså undertecknade ett avtal om eld upphör. Detta museum där bord och stolar finns kvar samt själva avtalet. Väggarna är fulla av bilder ”bevis” på att USA var den part som angrep Nord-

”The Military Armistice Commission Conference Hall” är en samling blå och vita byggnader som ligger rakt över gränsen och således delar länderna. Denna byggnad används än idag och här träffas man för att utbyta information eller överlämna krav.

Ett förhandlingsbord står på själva gränsen och här finns stolar på bägge sidor vilka alltså används än idag. Uppskjutning av bestyckad satellit genomfördes också under veckan som vi besökte vilket skarpt kritiserades och fördömdes av omvärlden. Uppskjutning blev dock ett misslyckande vilket dock inte kommunicerades under den tid vi befann oss i Nord Korea.

Kung Kongmin's grav samt Songbungwon

Efter vårt besök till DMZ gör vi sedan en avstickare till Kung Kongmin's gravplats, strax sydväst om Kaesong. Kung Kongmin var den 31:a kungen av Koryo och regerade från 1352 till sin död 1374. Här ligger förutom han själv även hans hustru och många högre militärer. Platsen är väl vald på en höjd med utsikt över hela bygden.

Vi besöker också Songyungwan som idag är ett restaurerat område bestående av ett 20-tal byggnader från ca: 992 e.Kr. Här fanns då det högsta institutet i landet för högre skolning. Här kunde aristokratin bland annat lära sig om Konfucius. Detta mest var förstört under den Japanska invasionen 1592 och har sedan i omgångar återuppbyggts och restaurerats. Sedan 1987 inhyser man också Koryo Museum här med många krukor, smycken från Koryo dynastin.

Vi avslutar dagen med att besöka Kim Il Sung's staty i centrala Kaesong för att sedan checka in på vårt hotell för natten. Kallt och mycket dålig klass på boendet.

Maternity Hospital (BB).

Väl tillbaks i Pyongyang tar vi oss till **"Maternity Hospital" (BB)**. Detta BB sägs ha 1500 sängplatser och skall vara stadens modernaste. Vi förundrades dock över hur nästan tomt sjukhuset var på patienter då vi guidades från rum till rum för att titta på utrustning och patientsalar.

Efter att ha fått på oss vita rockar och filt tofflor vandrar vi runt sjukhuset och får till en början besöka en avdelning där man tar Ultraljud på kvinnor. En kvinna visar glatt upp sig då en läkare genomför ett ultraljud. Nu visade det sig att kvinnan inte var gravid utan endast en "statist"!

Vi besöker vidare en tandläkare avdelning (vad den nu gjorde på mitt bland all mödravård!). En enda stol på

en stor avdelning där vi alla tilläts fotografera. Vi tittade på laser utrustning och fick även avslutningsvis göra ett besök på en prematur avdelning där vi bl.a. fick se trillingar och flertalet för tidigt födda barn. Mycket donerat och mest uttrangerad utrustning.

Många besök med ett pressat program ...

Vi fortsätter vår rundtur för att hinna med så många besök som möjligt i ett ganska pressat program. Efter BB avverkar vi besök till **Korean Art Gallery**, **Film studion**, **Korean War Museum**, **tunnelbanan** samt en **bokhandel** med Koreansk propaganda litteratur översatt till engelska.

Film studion och Kim Il Sung's torg

Massorna övar inför födelsedagsfirandet den 15:e april...

Efter ett kort besök till **Korean Art Gallery**, vilket var ett riktigt sömnpiller, lyckades jag med "förklade" få vandra runt på **Kim Il Sung's torg** och titta på massorna som övade dans och olika uppträdanden inför den stora dagen d.v.s. 100;års jubileumet av Kim Il Sung's födelse

Härefter gjorde vi sedan ett besök till deras **Film Studio** som man uppenbarligen var mycket stolt över att få visa upp. Vad man dock inte nämnde var att man för några år sedan hade kidnappat Syd-

Koreas mest namnkunnige aktris för att tvinga henne att vara med i ett antal Nord-Koreanska filmproduktioner. Man lyckades även senare kidnappa även hennes man. Båda lyckades senare fly i samband med ett uppträde utomlands.

Pyongyang en Nord-Koreansk modellstad!..

Det är onekligen så att de som bor i Pyongyang är privilegierade jämfört med andra städer och byar. Man har många "miljon program" med trista öst-stats komplex blandat med rena skrytbyggen. Byggnaden till höger påbörjades redan på 90-talet men håller först nu på att färdigställas med kapital ifrån en rik egyptier som finansierar färdigställandet!

Korean War Museum samt Tunnelbanan

Vi får oss en ordentlig "undervisning" om hur det egentligen gick till under Korea kriget! Knappast någon överraskning då att USA här utpekas som den stora förloraren...

Vi fortsätter med att besöka Krigsmuseet eller som det lättsamt heter **"The Victorious Fatherland Liberation War Museum"**. Här finns sal efter sal fyllda med stridsvagnar, kanoner, kraschade flygplan, vapen samt inte minst väggar fyllda med kartor som visar på Nord-Koreas strategiska och lyckosamma militära rörelse under kriget. Man har t.o.m. gjort i ordning en 360 graders roterande sal där man kan följa krigets alla faser och utveckling till dess att man fångar den högst rankade amerikanske befälhavaren under krigets slutskede.

Tunnelbanan, där vi fick åka 2 stationer, var en höjdpunkt. Det har florerat massor av rykten såsom att det egentligen bara finns 2 stationer som är i bruk och som fungerar – även om det enligt uppgift finns ganska många stationer samt 2 separata linjer och därtill planer på att bygga ut metron ytterligare. Detta lär vi dock inte få svar på då man som turist endast får åka ett kort stycke som man valt att visa upp. Stationerna som vi besöker är ordentligt utsmyckade och iordning, väl i klass med metron i Moskva.

Tunnelbanan lär vara den djupaste i världen då den ligger över 100 meter under jord. Den skall också fungera som bunker och skydd vid en eventuell kärnvapen attack från USA.

Revolutionary Martyr's Cemetery

Militärer från olika förband hedrar stupade soldater...

Vi vandrar upp de 300 granit trappstegen till toppen (Jujak Peak) där själva gravplatsen för över 200 martyrer är belägen. Här ställer vi som vanligt upp på led och går fram när det blir vår tur och lämnar blommor samt skänker "vår respekt" till de stupade. Från platsen "Revolutionary Martyr's Cemetery" har men en vidunderlig utsikt över Pyongyang i fjärran.

Just idag kryllar det av olika grupper med militärer från olika förband som i samband med 100-års jubileet skall hedra de stupade. Detta ger bra möjlighet till fotografering. Här spelas också "passande" koreansk musik i bakgrunden för att understryka allvaret!

Restaurangerna i Pyongyang en trist upplevelse..

Maten och restaurangerna i Pyongyang är väl knappast något att skriva hem om. Ibland är det dock riktigt hyfsat och de restauranger som vi besöker ägs till största delen av KITC. Här får heller inte vanliga Koreaner äta. Bilden till vänster är från en "Hot Pot" restaurang som heter Chongryu och var väl trots allt helt OK. Twin-tower (Koryo) till höger är ett hotell som öppnade resan 1985 och skall vara ett av de bättre i stan.

Mangyongdae Fun Fair

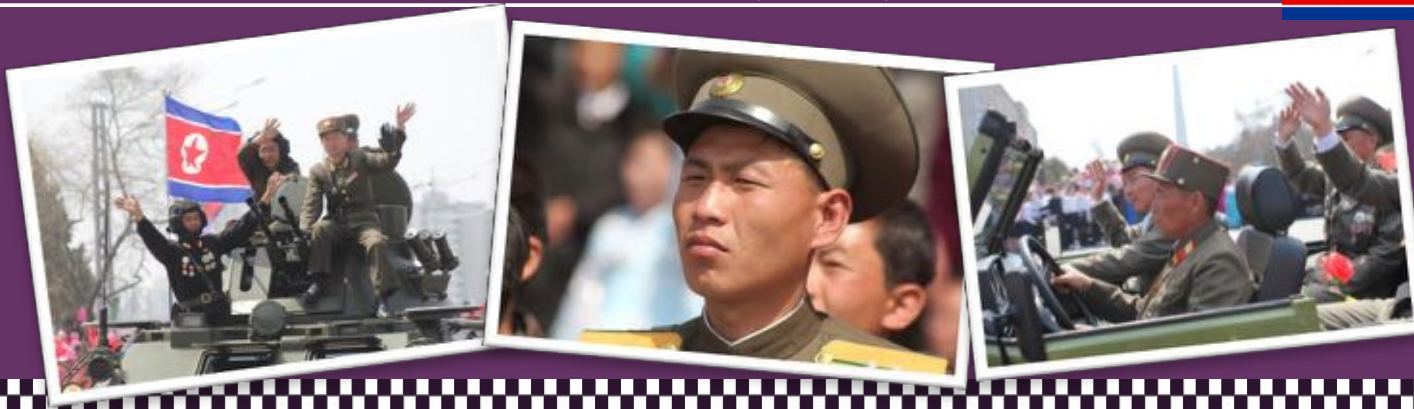
Avledande manöver för att rensa staden på turister...

På den stora dagen d.v.s. den 15:e april då firandet av Kim Il Sungs' 100 års födelsedag skulle ske, fick vi snart bli varse att man lagt in ett "special arrangemang" utanför staden för att bli av med turister och icke VIP's. Man hade ställt i ordning en "Festival" för oss med uppträdanden av olika grupper med akrobatik m.m. Visst fanns det positiva inslag i detta och vädret var framförallt strålande, men det var ju själva firandet vid Kim Il Sungs' torget som vi ville se.

Efter många och långa diskussioner och förhandlingar samt telefonsamtal till de som centralt höll i vårt program, blev vi slutligen lovade att med vår buss åka tillbaks in till centrum för att på håll om möjligt kanske få en glimt av evenemanget. På vägen tillbaks åkte vi också förbi Kim Il Sungs mausoleum, vilket f.n. var stängt för besökare (se bilden nedan till höger).

Notera också bilden till höger med tre gamla Volvo 142 från 70-talet. Har aldrig sett så många gamla Volvos' som i Pyongyang. Rest från Volvos affärer som dock aldrig betalades utan fick ersättas med skattepengar från EKN som garanterade "affärerna".

Militär paraden på huvudgatan...

Ett skrämmande och samtidigt mäktigt skådespel för alla åskådare...

Efter att vi hade tryckt på och tjatat oss till att åka tillbaks intill Pyongyang för att få en skymt av "firandet" lyckades vår buss kryssa sig fram och tillbaks runt staden innan vi hittade ett "hål" där vi kunde köra närmare mot centrum. Alla tillfartsvägar var ju bevakade av militär.

Väl framme och några tvärgator ifrån själva huvudgatan fick vi order om att vänta för vidare besked. Vi tvingade oss ut ur bussen och då kunde våra "guider" inte längre hålla oss tillbaks, utan vi småsprang all framåt till folkmassorna för att få se en skymt av detta "skådespel". Det var med blandade känslor som vi sedan under någon timmes tid tog del av denna "uppvisning". Folk stod längs gatorna och viftade med koreanska flaggor alltmedan trupp-slag efter trupp-slag åkte förbi med vinkande och leende militärer. Till detta ackompanjerades vi av "olidlig" sång och marsch musik.

Även om man är pacifist och starkt mot vapenmakt, måste man ändå medge att en sådan här uppvisning har viss avskräckande effekt.

Grand Monument på Mansu Hill i Pyongyang....

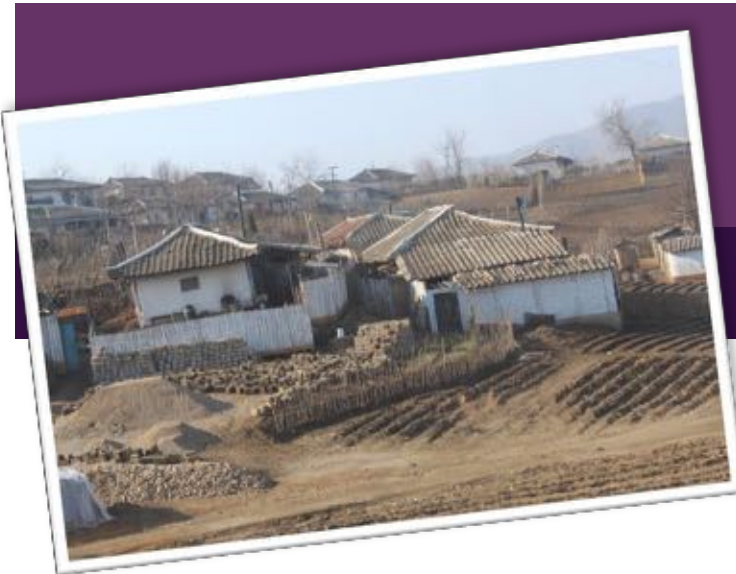

Två 20 meter höga statyer av Kim Il Sung samt hans son och nyligen avlidne Kim Jong Il tornar på Mansu Hill. Har tappat räkningen på hur många sådana här platser som man upprättat runt landet till ära av sina ledare. Här finns alltid färskas blommor och folk vallfärdar i massor för att visa sin respekt för sina

Landsbygden och mindre byar längs vägen...

Vi reser ganska långa sträckor i landet med buss då vi bland annat besöker platser som Kaesong vid DMZ (ca: 170 km syd om Pyongyang), Mt. Myonhyang (ca: 160 km norr om i bergen) samt Phyongsang (ca: 55 km också norrut). Längs vägarna som är spikraka och oftast dubbel filiga vad det nu skall vara bra för då vi nästan inte ser några bilar/fordon på vägarna alls (Kanske då för militära förflyttningar).

Det vi ser genom buss fönstret är en mycket fattig landsbygd med oftast kollektivt arbetande människor ute på fälten. Fält som av jorden att döma ser ut att ha stora svårigheter att ge några bra skördar. Det är mycket torrt och inga bevattningssystem finns. Man ser högar av dynga som för hand sprids ut på fälten för att gödsla. Överallt ser man dock stora mängder av folk som antingen går eller cyklar långa sträckor.

Alla avtagsvägar och även mindre avfarter är bevakade av militärer. Privat personer måste ansöka om tillstånd för att besöka andra regioner eller byar i landet. Ingen större rörelsefrihet alltså. Redskapen är slitna och uråldriga. En och annan gammal traktor skymtas ibland.

Mt. Myohyang och Manpok dalen

Väl uppe norrut i Nord-Korea besöker vi och klättrar upp för **berget Myohyang som är 1900 möh.** Vi kommer sent fram varför vi får bråttom att hinna med innan det blir mörkt. Vi kommer inte riktigt hela vägen, men klättringen är väl så ansträngande ändå.

Efter att ha irrat runt i en mindre stad hittar vi så småningom fram till vårt hotell för kvällen. Det visar sig faktiskt vara över förväntan och speciellt jämfört med den undermåliga standard vi hittills hållit tillgodo med.

Vi stannar också till i **Sangwon Valley** för att besöka den heliga och **buddistiska tempel området Pohyon**. Daterat till 1042 e.Kr. är ca: 70% bevarat och resten återuppbyggt efter kriget. Sist men inte minst gör vi ett stopp till **"Int'l friendship Exhibition"**, där man samlat alla presenter som presidenterna tagit emot från utländska stater och besökare. Fruktansvärt kitschigt i enorma palats byggda för ändamålet fyllda.

Bilder utmed Taedong floden i Pyongyang....

Levnadssituationen i Pyongyang...

Vi får berättat för oss att boendet inklusive uppvärmning och lyse betalas av staten. Man betalar inte heller någon skatt. Skola, äldreomsorg och sjukvård betalas också enligt uppgift av staten. Man garanteras och tilldelas arbete efter "förmåga" och kompetens. Ofta släcker man ner belysningen i många bostadsområden för att spara på elen. Det blir således ganska mörkt på kvällen i staden som ändå har 3 Mio inv.

Lägenheterna som är små är utrustade med högtalare som inte går att stänga av (endast sänka volymen) och där information/propaganda från staten kommuniceras. På väggarna får man inte ha några "personliga" tavlor eller fotografier utan endast de "officiella" bilder som finns på presidenterna (döda som levande). Detta ser man också när man åker förbi och tittar in i lägenheterna.

